

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. T.**

skazanego z art. 190 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 lutego 2013 r.,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego 6 grudnia 2012 r.,

o odmowie zwolnienia od kosztów sądowych w sprawie z wniosku skazanego o

wznowienie postępowania

na podstawie art. 626 § 3 kpk

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny, postanowieniem z dnia 6 grudnia 2012 r., nie uwzględnił wniosku M. T. o zwolnienie go od kosztów sądowych w sprawie z jego wniosku o wznowienie postępowania zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 25 października 2011 r.

W terminie do zaskarżenia tego postanowienia skazany złożył pismo pt. „Zażalenie”, w którym przedstawił przebieg postępowania w sprawie, w której obecnie domaga się wznowienia postępowania oraz podał, iż „w całości nie zgadza się z tym postanowieniem” i prosi o zwolnienie od opłat sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Skoro podstawą zaskarżonego postanowienia odmawiającego zwolnienia od kosztów sądowych było stwierdzenie, że wnioskodawca uzyskując stały miesięczny dochód, powinien był poczynić w swoim majątku niezbędne oszczędności, tak aby uiścić opłatę od wniosku o wznowienie postępowania w kwocie 150 zł., to skuteczność jego zażalenia była uzależniona od podważenia trafności właśnie tego, a nie innego, ustalenia. Skarżący tego jednak nie uczynił. Nie wskazał bowiem dlaczego nie zgadza się z tym stanowiskiem Sądu Apelacyjnego. Nie przedstawił też żadnych argumentów świadczących o wadliwości zaskarżonego postanowienia.

W tej sytuacji brak jest podstaw do wzruszenia tego postanowienia.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.